

Biti lovac ne znači ubijati nedužne životinje, već baviti se njenim uzgojom, stvaranjem uslova za njihovu negu, racionalno korišćenje lovišta i baviti se zaštitom životne sredine. Lovačko društvo „Fazan“ u Temerinu sredinom novembra prošle godine proslavilo je 90 godina postojanja, mada nađeni dokumenti potvrđuju da se u Temerinu organizovano lovilo od 1905. godine.

Danas, LD „Fazan“ ima 130 aktivnih i tridesetak počasnih članova, među kojima je i gospodin Jánoš Klinec, koji može da se pohvali stažom od 1969. godine. Gospodin Klinec se seća da je kao omladinac došao u Društvo, koje je tada doživljavalo zvezdane trenutke, i da je vrlo brzo, već 1971. postao njegov sekretar. Kaže, stariji lovci su videli u njemu strast i posvećenost, osobine koje se od lovca i očekuju, i predložili ga za upravu Društva, a on nije smeo da odbije. To se poklopilo i sa velikom ekspanzijom koju je klub u pogledu članstva doživeo, i od 15, koliko članova bilo 1969. za dve godine pridružilo se još 36 članova.

Međutim, seća se naš sagovornik, početkom sedamdesetih desio se i zastoj u lovstvu, zbog intenzivnih promena koje su se dešavale na terenu: intenzivna poljoprivreda, mehanizacija, nestanak salaša... Zbog preporuke iz Lovačkog saveza Vojvodine, tri godine je bio obustavljen lov na zečeve, a četvrte su dva lovca delila pravo da odstrele jednog zeca.

Gospodin Klinec je učestvovao i u kreiranju i sprovođenju politike lovstva uz nasleđenu disciplinu starih lovaca koji su bili pravi, a ne lovci zarad trenda. Po njegovom mišljenju, sada lovci imaju sličnu situaciju onoj sa početka sedamdesetih, i trebaće puno vremena dok se životinje prilagode novim uslovima, ako se ikada prilagode. Danas zemlju obrađuju snažne mašine, čije je radno telo široko i do 12 metara, pa prepelice, koke, ne stignu da pobegnu, dok su od traktora, koji su bili 3-4 metra to uspevali; koriste se hemikalije koje uništavaju insekte, nema buba, miševi se masovno truju pa se to odrazilo na grabljivice koje se njima hrane..., samo su neki od problema današnjice. Još se samo srneća divljač snalazi u lovištu, mada i ona često strada i najviše je na udaru krivolovaca.

Veliki problem gospodin Jánoš Klinec vidi i u samim lovcima, mladim snagama, koji bi trebali da prođu temeljnu edukaciju, da vode računa o izradi hranilišta, redovnoj prehrani divljači, da vole i osećaju prirodu, da bi na kraju došli i do divljači. Jer, lovstvo je druženje, a ne samo odstrel životinja u lovištu. Lovački život nije ubijanje životinja već veoma velika obaveza, briga o prirodi i njena nega, šetanja, druženje.

- Lovačko društvo „Fazan“ je pre par godina zasadilo nekoliko hiljada sadnica, a onda su neodgovorni pojedinci treće godine sekli te sadnice za tačke za paradajz i mnogo toga uništili – kaže gospodin Klinec, sa kojim smo razgovarali na jednom od mnogobrojnih druženja LD „Fazan“, ovog puta na vinskom salašu „Vindulo“ kod Temerina, gde su uz primerenu prezentaciju i degustaciju novih vina istoimene vinarije, kolege lovca, Lasla Dujmovića, imali

priliku da čuju više o knjizi Ocenjivanje lovačkih trofeja, dr Zorana A. Ristića sa Departmana za geografiju, turizam i hotelijerstvo, Prirodno-matematičkog fakulteta u Novom Sadu, te da vide suvenire gospodina Firten Jožefa iz Mužlje i gospođe Magdolne Klinec iz Temerina.

I pored ovih ne tako dobrih podataka, Lovačko društvo „Fazan“ danas broji oko 170 članova. LS Srbije, ove 2016. godine proslaviće 120 godina postojanja, i najmasovnija je nevladina organizacija ili udruženje u Srbiji, koje gazduje na 93% lovišta i ima 77 hiljada registrovanih članova.